

Een strijd voor vrede

Mijn vrede laat Ik jullie na. Die vrede is heel anders dan die van de wereld. Wees dus nooit meer bang of ongerust. (Johannes 14:27)

Het geheim van die blijvende vrede—Gods vrede, ligt in onze overgave aan God. God vraagt van ons om ons volledig voor Hem te openen, zodat Zijn Geest ons ook helemaal kan vullen. Als dat gebeurt is die diepe, alles overweldigende vrede het gevolg. Maar zoals Paulus ons waarschuwt ligt de vijand op de loer en hij is er voortdurend op uit om onze vrede te verstoren. Wij mogen de sluwe kracht van onze geestelijke vijand dan ook niet onderschatten. Juist hier, in onze zoektocht naar Gods vrede, bevecht de Satan Gods kinderen. Al op het moment dat wij ons terugtrekken in onze binnenkamer, hongerig naar rust en vrede, klopt de vijand op de deur met een hele vracht aan afleidingen, opmerkingen en knagende twijfels.

Dit is het moment waarop wij worden getest op onze overgave. Zijn we bereid strijd te leveren en houden we deur van onze binnenkamer gesloten, zoals Jezus ons heeft verteld, of halen we onze schouders op en besluiten we dat het luisteren naar God te veel moeite kost? Misschien is het morgen makkelijker. Maar dan heeft de vijand een belangrijke slag gewonnen.

Als wij echt verlangen naar de aanwezigheid van Jezus zelf zullen wij ons een weg banen, dwars door de tegenwerking van Satan heen. Dan wenden wij onze harten en gedachten af van de tegenstrijdige gedachten die ons het leven zuur proberen te maken en kijken wij op geloof naar Jezus, ook als we Zijn aanwezigheid nog niet bespeuren.

Het is een ware test. Als wij ons laten meeslepen door de twijfels en gedachten die vrijwel direct op ons worden afgevuurd op het moment dat wij stille tijd nemen is de vrede ver te zoeken. Dan zullen we niet rusten in de groene velden aan stille wateren uit Psalm 23. Als we besluiten dat het toch niet werkt en wij zien meer heil in het bevredigen van onze aardse verlangens en onze eigen inzichten glipt de vrede van God die al ons verstand te boven gaat, als los zand door onze vingers. Ook al zitten we misschien stijf en gespannen in een biddende houding, de stem van de Herder wordt niet gehoord.

Het zijn vaak maar kleine dingen die onze gebedstijd verstoren, maar als wij niet bekend zijn met de geestelijke oorlogvoering kan het al snel gebeuren dat wij struikelen over een twijgje, terwijl we van plan waren om bergen te bestormen. Hoe we die volmaakte rust met God ervaren heeft alles te maken met hoeveel we Jezus werkelijk toelaten in ons hart. Het is een geestelijke strijd, die gevoerd moet worden met geestelijke wapens en het is belangrijk dat wij leren hoe we die wapens moeten gebruiken. Het uitzicht op de top van de berg is adembenemend, maar de weg erheen vraagt om inzet en doorzettingsvermogen.